

Január. Délegyháza. Donald

- Jan. 1.** Te jóisten, hogy én milyen tökkelütött vagyok, tökéletesen elfelejtettem a dolgot.
- Jan. 2.** Minthogy nem szóltál idejében, kénytelen vagy megbocsátani a késést.
- Jan. 3.** Nem lesz szép ez az év; de talán nem lesz annyi halottam.
- Jan. 4.** Valamit tán félreértettem: ha egyszerre küldeném, bizonyára folyamatos szöveggé válna.
- Jan. 5.** Sem tudó, sem szív: egyszerű izomsorvadás.
- Jan. 6.** Azért az nem nagyon valószínű, hogy meghalt volna.
- Jan. 7.** Egy drapp öltönyös fiatalember látott el bőségesen feladatokkal.
- Jan. 8.** Mert bizony én Donald Trumpot írói munkásságom részének tekintem, amikor feljegyzem, amint a délegyházi nudista tavakban úszkál.
- Jan. 9.** Lehet-e valaki egyszerre írói munkásságom része és az Egyesült Államok elnöke – ezt majd csak 20-án látjuk meg.
- Jan. 10.** Nem volt elég neki a babérkoszorú?
- Jan. 11.** Elindul a nagy ember lefelé a Potomacra, hogy elhajózzon Moszkvába!
- Jan. 12.** Csilingelnek a jégvirágok, persze az is lehet, hogy a hóvirágok, vagy éppenséggel a hóbagoly füle (az persze nem csilingel, hanem csöng; bár ki tudja).
- Jan. 13.** S most jön a mese, már majdnem azt mondtam, hogy a Csömöri úttól egészen a Filatorigáig.
- Jan. 14.** Képzeld el a következményeket, de most ennél szubsztanciálisabb dologról van szó.
- Jan. 15.** Eredetileg puma-szorból készültek a süvegek.
- Jan. 16.** Most már ne harcoljunk tovább a globális felmelegedés ellen; én nem bírom ezt a hideget.
- Jan. 17.** Félreértettem a Szerkesztő Urat; vagy nem figyeltem oda arra, amit mondott.
- Jan. 18.** Azt hittem ugyanis, hogy harmincegy napon át többen – kik? – írnak egy mondatot, s azt a Szerkesztő Úr összegyűrja valamivé.
- Jan. 19.** Aztán kiderült, hogy csak én írok harmincegy napon át naponta egy-egy mondatot, amit vagy szöveggént, vagy harmincegy független mondatként kezelek.
- Jan. 20.** Nagy selma ez a Szerkesztő Úr.
- Jan. 21.** A Szerkesztő Úr tudta, hogy a mondatok előbb-utóbb úgyis összeállnak.
- Jan. 22.** S milyen igaza volt, még zavarodott állapotomban is egy mese felé tendáltak a mondatok.
- Jan. 23.** Mesévé a Trampli Donald Kacsáról.
- Jan. 24.** Most már, hogy tudom: akár akarom, akár nem, összeállnak, átengedem magam akaratuknak.
- Jan. 25.** S akár tetszik ez nekem, akár nem, Donald Trumpot – tetszik tudni, ő folyó hó 20-tól az Amerikai Egyesült Államok elnöke, sokan számolják, hányadik, nekem mindegy – most már írói munkásságom részének kell tekintenem, még ha pusztán azt jegyzem is fel, hogy a Trampli Donald Kacs a délegyházi Nudista Tavakban úszkál (lásd fentebb).
- Jan. 26.** Legyek őszinte: nem sok reményt látok.
- Jan. 27.** Hogyan kell Moszkva felé venni az utat; nem baj, ha az úton csilingelnek is a jégvirágok.
- Jan. 28.** Indulás hát fölfelé a Duna-deltából, az elvisz a földre, ahol a népek a lóról hátrafelé nyilaznak!
- Jan. 29.** S nem is muszáj neki egészen odáig, ő Délegyházán szeretne úszkálni a fekete tavakban.
- Jan. 30.** Ott aztán egymás nyakába borulnak.
- Jan. 31.** Csak egyetlen kérdés nyugtalanítja őket; hogy vajon nem kéne-e megszüntetni azt az állítólagos földrészt – picányi kicsike, jobbára csak Oroszország kitüremkedése –, amely ott alatt, a messzi távolban elterül.